

Cố Bu

» Tác giả: **Sưu Tầm**

Ngày xưa, vào thời vua Minh Mạng, ở Nghệ An có một người tên là Cố Bu, tài trí khác thường, lại rất giỏi phép độn, bơi lặn tài tình có thể ở dưới nước rất lâu. Bất bình với chế độ đè nén của vua quan, Cố Bu bèn chiếm vùng núi Trông, một địa thế hiểm trở, làm căn cứ xưng hùng. Quan quân không phá vào chốn này được. Cố Bu thường đi lấy của nhà giàu để giúp nhà nghèo, còn lại thì dùng để nuôi bộ hạ. Ai nghèo khó nhờ đến, Cố Bu sẵn sàng giúp đỡ, ai muốn theo thì được đối xử tử tế. Nhờ thế mà Cố Bu được cảm tình của dân.

Một ngày cuối năm, Cố Bu về làng Long Phang viếng mộ cha mẹ, viên lý trưởng hay tin vội vàng đi báo huyện. Huyện báo lên tỉnh, tỉnh phái hai ngàn quân cùng mười voi, lưới sắt bao vây bắt Cố Bu.

Biết chắc Cố Bu còn ở tại làng, vòng vây của quan quân thắt chặt lại, quyết bắt cho kỳ được. Lệnh xuống cho quân tuần lũng xét khắp mọi nhà, hễ gặp Cố Bu thì chém. Ai cũng lo ngại cho Cố Bu chết phen này, nhưng Cố Bu vẫn thản nhiên ngồi cười, nói: "Không hề gì, ta thoát khỏi như chơi". Rồi Cố Bu lấy chiếu bó thành một bó giả làm xác chết, bảo hai người khiêng. Cố Bu cầm cuốc, tên đầy tớ vác thuổng, vừa đi vừa khóc, ra tới ranh làng nhằm phía nghĩa địa. Quan quân thấy vậy tưởng đám chôn người thật, mà không biết mặt Cố Bu ra sao nên để cho đi. Cố Bu ra khỏi vòng vây, kêu lớn: "Cố Bu là ta đây này, đồ bắt được ta". Quan quân ủa đỏi theo, Cố Bu nhảy xuống sông lặn mất. Lưới bỏ vây cả quãng sông, voi lội xuống nước tìm. Cố Bu gỡ lọt khỏi lưới, trôi lên đầu mặt sông thách quan quân: "Đồ bay bắt ta được". Rồi dong tuốt lên rừng.

Một lần khác, Cố Bu xuống làng ăn cưới, lý trưởng báo lên quan. Quan tính Cố Bu có tài độn giỏi nên tìm một thầy độn đem theo để giúp sức bắt Cố Bu. Quân vây cả bốn phía nhà có tiệc cưới, Cố Bu mới làm phép độn, múc một bát nước đầy, lấy chiếc đĩa gác ngang qua miệng bát, làm phép độn bước qua rồi lên gác trốn. Quân ào vô nhà kiếm không thấy, quan mới bảo thầy độn xem thử Cố Bu trốn đi đâu. Thầy độn tính một lúc rồi nói: "Cố Bu đã trốn qua cầu sang sông rồi". Quan quân nghe theo bỏ ra về, Cố Bu nằm trên gác thoát chết, nhờ đã gạt được thầy độn lấy bát nước làm sông, đĩa làm cầu bắc ngang nên thầy độn không bắt được.

Từ đó về sau, Cố Bu cứ vùng vẫy một cõi, không ai bắt được, đến già chết mới thôi ngang dọc.